

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 198/2021

03.03.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Ђуре Благојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К број 699/19 од 21.08.2020. године и Вишег суда у Нишу Кж1 број 374/20 од 20.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 03. марта 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ђуре Благојевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К број 699/19 од 21.08.2020. године и Вишег суда у Нишу Кж1 број 374/20 од 20.11.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К број 699/19 од 21.08.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, за која дела су му утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 3 месеца, те је применом одредаба члана 60. КЗ окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 месеци. Истовремено је одређено да ће ову казну окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, тако што не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању од 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, да ОЈТ у Нишу на име трошкова кривичног поступка плати износ од 800,00 динара, те да законском заступнику малолетних оштећених – мајци ББ на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 79.875,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Законски заступник малолетних оштећених – мајка ББ, ради остваривања имовинско-правног захтева упућена је на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 број 374/20 од 20.11.2020. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Нишу и браниоца окривљеног АА – адвоката Ђуре Благојевића, а пресуда Основног суда у Нишу К број 699/19 од 21.08.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Ђура Благојевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1., став 3., 4. и 5. ЗКП, не наводећи конкретно о којој повреди закона се ради, с тим што из образложења захтева произилази да нижестепене пресуде побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Ђура Благојевић у захтеву за заштиту законитости наводи да су и првостепена и другостепена пресуда донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка, обзиром да је суд без законског основа изменио оптужбу без овлашћења тако што је окривљеном стављено на терет да је противправно поступао у периоду од 03.10.2014. године до 2019. године, док је правноснажном пресудом оглашен кривим за противправно поступање у периоду од 20.06.2016. године до 27.02.2019. године.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, исти наводи били су предмет разматрања Вишег суда у Нишу, који је у другом степену поступао по жалби браниоца окривљеног, изјављеној против првостепене пресуде, па како је Виши суд у Нишу као другостепени ове наводе оценио неоснованим и на страни 2, став 5. и 6. своје одлуке изнео јасне и довољне разлоге због чега налази да првостепеном пресудом није учињена наведена битна повреда одредаба кривичног поступка, то Врховни касациони суд на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује, прихватајући их у свему као правилне.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у делу у којем се нижестепене пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, одбијен је као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен.

Ово стога што се у осталом делу наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да „умањење противправне радње, суд није узео у обзир приликом одлуке о казни ... нити је дао правно ваљане разлоге“, као и на погрешно утврђено чињенично стање, указивањем да окривљени није био у могућности да издржава породицу јер није био у радном односу, изводећи сопствени закључак да је очигледно да из оправданих разлога није давао издржавање својој малолетној деци. Надаље, бранилац у поднетом захтеву полемише и са оценом олакшавајућих и отежавајућих околности на страни окривљеног приликом одмеравања казне, те се дакле указује и на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како наведене повреде не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ђуре Благојевића у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић